

*Forslag til lov om ændring af lov om bekæmpelse af kønssygdomme.*

Af Poulsgaard (FP) m.fl.  
(Fremsat 1/11 85).

**Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):**

Formålet med fremskridtspartiets lovforslag er at inddrage AIDS under kønssygdomsloven.

Mange af de foranstaltninger, kønssygdomsloven beskriver, er for længst sat i værk over for AIDS, vil jeg gerne understrege. Det gælder f.eks. ret til gratis undersøgelse og behandling, oplysning af befolkningen, rådgivning af smittede personer i risikogrupperne.

Det, vi ikke kan gøre over for AIDS, medmindre sygdommen omfattes af kønssygdomsloven, er at gennemføre følgende: pligt til at lade sig undersøge og behandle, mulighed for politifremstilling af personer, der tilsidesætter denne pligt, og straf for personer, der forsætligt udsætter nogen for at blive smittet. Hertil kommer, at der ikke over for AIDS gennemføres den smitteopsporing, der er central i kønssygdomsloven.

Så kan man selvfølgelig spørge: hvorfor ønsker vi ikke disse sidste foranstaltninger sat i værk? En meget væsentlig årsag er, at disse foranstaltninger er målrettede mod sygdomme, hvor inkubationstiden er kort, hvor smitte er lig med at være syg, og hvor sygdommen kan behandles. Det sidste er ikke uvæsentligt.

Det gælder ikke AIDS. Der er inkubationstiden lang. Smitten er ikke det samme som at være syg, og sygdommen kan ikke behandles. Det er også temmelig oplagt, at smittesporing er mindre relevant over for en sygdom, hvor der kan gå adskillige år fra smitte til udbrud, og hvor udbrud måske aldrig finder sted.

Ved AIDS vil vi satse på information, rådgivning og frivillig undersøgelse. Den eneste yderligere foranstaltning, vi i øjeblikket kunne overveje at gennemføre herhjemme, er en kortlægning af smittens udbredelse af hensyn til overvågningen af sygdommens udvikling. En helt afgørende forudsætning for at gennemføre en sådan indberetning af smittede personer er imidlertid – det vil jeg gerne stærkt understrege – at der sikres de pågældende fuld anonymitet, det vil sige, at kun

oplysninger, som ikke kan identificere den pågældende, kan tænkes indberettet. Jeg har ikke sagt, at vi vil gøre det. Jeg har sagt, at vi undersøger, om det kan gøres med den fornødne anonymitet; ellers mener jeg ikke det skal gøres.

Vi overvejer altså i øjeblikket, om en sådan indberetning bør gennemføres, og i givet fald i hvilken form, men hjemmelen til at gennemføre indberetning har vi allerede i dag i lægeloven. Vi behøver altså heller ikke kønssygdomsloven til denne foranstaltning, sådan som det har været fremhævet i debatten.

Når man overvejer at inddrage AIDS under kønssygdomsloven, skal man gøre sig helt klart, hvad det er, man taler om. Man skal gøre sig klart, hvad det er for tvangsmæssige foranstaltninger, der er tale om: pligt til undersøgelse og straf for videregivelse af smitte. Hvad vil det betyde? Det vil betyde, at mange i risikogrupperne vil afholde sig fra at gennemgå en forebyggende helbredsundersøgelse, for at de kan forblive i uvidenhed om eventuel overført AIDS-smitte. Muligheden for at rådgive disse mennesker, smittede som ikke smittede, om at ændre seksualvaner og om, hvordan de i det hele taget skal forholde sig, vil vi dermed totalt forspilde, og det er vel ikke det, det går ud på. Vi skal ikke gøre folk bange. Vi skal oplyse og informere.

Hvad vil man opnå ved en sådan pligt til undersøgelse og straf for seksuelt samvær, når sygdommen ikke kan helbredes? Det, man opnår, er afsondring og isolation af en i forvejen hårdt ramt gruppe mennesker. Det kan da ikke være fremskridtspartiets mening. Nej, tværtimod skal smittede oplyses om, hvordan de kan leve en acceptabel tilværelse, også seksuelt, men stadig uden at bringe smitten videre.

Retningslinjer for rådgivning af smittede om, hvordan de undgår at påføre andre sygdommen, har sundhedsstyrelsen og statens seruminstitut allerede formidlet til lægerne gennem det, der hedder Epi-Nyt, og retningslinjerne vil også komme til at indgå i den reviderede vejledning til medicinalpersonalet, som er lige på trapperne. Ligesådan er det med den pjece om AIDS, som netop er blevet husstandsomdelt. Deri er der råd om, hvordan man undgår at blive smittet og undgår at bringe smitten videre.